

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. В., 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В., I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.
Н.Д.Н.

като разгледа докладваното от В.Й.М. Въззивно гражданско дело № 20221300500298 по описа за 2022 година

Производството е по реда на 435,ал.2,т.6 във вр с чл.637 ал.6 т.3 ТЗ. Образувано по жалба от П. И. Ц.-Синдик на „Ф-Г“ ООД /н/ ЕИК : * против Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при ВРС - П.В. по изп. дело № 20221320402083., с което е оставено без уважение искането му за прекратяване на изпълнителното дело.

Поддържа в жалбата, че разпореждането на ДСИ е неправилно поради нарушение на закона и поради необоснованост.

Посочва, че при постановяването му ДСИ не е съобразил, че макар да е отправял искане за прекратяване на производството като представляващ длъжника „Ф-Г“ ООД /н/, то обжалваният отказ е постановен по искане, отправено в качеството му на синдик - орган на несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД /н/ и процесуален субституент на неговите кредитори. Това е видно и от диспозитива на обжалвания акт, в който ДСИ посочва, че се произнася по вече направено искане на „Ф-Г“ ООД /н/ чрез назначения синдик.

Поддържа, че апортираното имущество законно е в патримониума на „Ф-Г“ ООД /н/ и не става въпрос за имущество на трето лице, тъй като

фактически собственик на имуществото, предмет на обезпечение, е „Ф-Г“ ООД /н/. Това означава, че същото е включено в масата на несъстоятелността на дружеството длъжник и следва да се осребри в производството по несъстоятелност. Посочва се, че ДСИ е формирал погрешни мотиви към разпореждането си.

Посочва, че с Решение № 91/18.06.2018 г. постановено по т.д. № 200/2017 г. по описа на СОС, искът на синдика на „Ф-Г“ ООД /н/ за прогласяване на недействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД /н/ апорт на недвижими имоти и движими вещи в капитала на „Ф. ГТ“ АД е отхвърлен. С Решение № 2501/14.11.2019 г. по т.д. № 5666 по описа за 2018 г., САС отменя Решение № 91/18.06.2018 г. постановено по т.д. № 200/2017 г. по описа на СОС и обявява за недействителен по отношение на масата на несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД /н/ извършения от „Ф-Г“ ООД /н/ апорт в капитала на „Ф. ГТ“ АД на движимо и недвижимо имущество. Решението е постановено при участието на „Т.Б.“ АД, като трето лице - помагач на ищеца. На следваща инстанция, с Решение № 60126/19.07.2022 г., ВКС оставя в сила Решение № 2501/14.11.2019 г. по т.д. № 5666 по описа за 2018 г. на САС.

Твърди, че интересите на вискателя „Т.Б.“ АД като обезпечен кредитор не са накърнени, защото вземането му е прието в производството по несъстоятелност и включено в Списъка на приети от синдика вземания на „Ф-Г“ ООД /н/ обявен в Търговския регистър към Агенцията по вписванията под № *. Списъкът е одобрен с Определение № 34 от 11.08.2015 г. на ВОС. Поради това, „Т.Б.“ АД, като кредитор в производството по несъстоятелност на „Ф-Г“ ООД /н/, има право да се удовлетвори при разпределение на постъпилите от осребряване на имуществото на длъжника суми.

По силата на разпоредбата на чл. 638, ал. 4, предл. първо ТЗ, изпълнителното дело се **прекратява**, след като вземането е предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ. Законодателното разрешение е всички вземания срещу длъжника да се удовлетворяват единствено в универсалното принудително изпълнение по несъстоятелността, чийто орган е синдикът.

Поради изложеното, моли Съда да отмени Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при ВРС - по изп. дело № 20221320402083, с което е оставено без уважение искането му за

прекръпяване на изпълнителното дело.

Постъпило е възражение от вискателя по по изп. дело № 20221320402083, „Т.Б. „АД срещу жалба вх № */02.09.2022г. от синдика на „Ф-Г „/н/, в която поддържа становище, че жалбата е изцяло неоснователна.

Посочва, че не са засягали имущество от масата на несъстоятелността, а само имуществото на трето лице — ипотекарен длъжник. Твърдят, че е налице хипотезата на чл. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ, съгласно която е допустимо образуването на производства срещу несъстоятелни длъжници за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. Случаят е именно такъв — не се търси изпълнение срещу имущество от масата на несъстоятелността на несъстоятелно дружество, а срещу имущество на друго, трето лице — ГТ В.Т. ЕООД. Това имущество не е било обект на отменителното съдебно решение, сочено от Синдика. Посочва се, че ИЛ и ЗНИ са влезли в сила. Следователно същите са годно изпълнително основание и ДСИ трябва да ги преведе в изпълнение.

Съгласно чл. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ след откриването на производство по несъстоятелност е недопустимо образуването на нови съдебни или арбитражни производства по имуществени граждански или търговски дела срещу длъжника, освен за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. Именно такъв е настоящия случай — изпълнение срещу обезпечения от третото лице.

Към настоящия момент ипотекарен длъжник е ГТ-В.Т. ЕООД — то е собственик на ипотекираните имоти, като няма пречка спрямо заявените ипотекирани имоти да се проведе принудително изпълнение.

Поддържа се във възражението, че обстоятелството, че вземанията по ИЛ са включени в списъците с приети вземания на несъстоятелния длъжник, е ирелевантно. Прерогатив на кредитора е да преценява дали да се удовлетвори в универсалното принудително изпълнение по несъстоятелност на прекия длъжник или в индивидуално принудително изпълнение срещу трето лице ипотекарен гарант за вземанията. По тези съображения, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Постъпили са мотиви от държавен съдебен изпълнител при ВРС - П.В. Относно: жалба, вх. № 856/ 02.09.2022г. от П. И. Ц. - синдик на „Ф-Г“ ООД - в несъстоятелност, седалище и адрес на управление - гр. В., Южна

промишлена зона, Комплекс „ГТ“, АС, офис *, ет. * с адрес за кореспонденция - гр. П., пл. „В.“ № 5, ет. 3, офис 13, п.к. 58 срещу разпореждане на ДСИ от 16.08.2022г. по изп. дело №20221320402083.

Поддържа становище, че подадената жалба е неоснователна, тъй като от представените съдебни решения се установява, че обявеният за недействителен апорт не се отнася до имущество, което е предмет на принудително изпълнение по изп. дело № 20221320402083, а касае движими вещи - влекачи, полуремаркета, плавателни съдове и др., както и и недвижим имот с административен адрес в гр. В.. Принудителното изпълнение по изпълнителното дело се отнася до недвижими имоти в гр. Д., които изобщо не са включени в обявения за недействителен апорт на вещи.

В.ският ОС, като взе предвид постъпилата жалба, становището на вискателя „Т.Б.“ А Д С ЕИК *, както и мотивите на ДСИ, намира жалбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения :

Изпълнителното производство по делото е образувано по молба на вискателя „ТОКУДА БАНК“ А Д С ЕИК * въз основа изпълнителен лист, издаден на 02.11.2020г. и Заповед за изпълнение № 201566/ 02.11.2020г. по ЧГД № 1975/ 2020г. по описа на РС-В. за събиране на парично вземане. От вискателя е поискано изпълнителното производство да бъде насочено върху имущество, собственост на трето лице - ГТ-В.Т.“ ЕООД, ЕИК *, което имущество е дадено за обезпечение на вземането му и и учредена ипотека в негова полза.

Предвид горното изпълнително дело № 202213204022083 по описа на СИС при ВРС е образувано на осн. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ. Посочената разпоредба забранява след откриването на производство по несъстоятелност да се образуват нови съдебни или арбитражни производства по имуществени граждански или търговски дела срещу длъжника, освен обаче за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица.

В настоящия случай принудителното изпълнението не е насочено върху имущество на дружеството длъжник „Ф-Г“ ООД ЕИК * - в несъстоятелност, включени в масата на несъстоятелността, а върху имущество, собственост на трето лице.

С жалбата е посочено, че с Решение № 91/ 18.06.2018г. по т.д. № 200/ 2017г.

по описа на СОС искът на синдика „Ф-Г“ ООД /н/ за прогласяване на недействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД /н/ апорт на недвижими имоти и движими вещи в капитала на „Фанти ГТ“ АД е отхвърлен. С решение № 2501/ 14.11.2019г. по т.д.№ 5666 по описа за 2018г. САС отменя решение № № 91/ 18.06.2018г. по т.д. № 200/ 2017г. по описа на СОС и обявява за недействителен по отношение на масата на несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД /н/ извършения от „Ф-Г“ ООД/н/ апорт в капитала на „Фанти ГТ“ АД на движими и недвижимо имущество. Решението е постановено при участието на „Т.“ АД. С решение № 60126/ 19.07.2022г. ВКС оставя в сила 2501/ 14.11.2019г. по т.д.№ 5666 по описа за 2018г. САС т.д.№ 5666 по описа за 2018г. САС.

Посочените съдебни решения са приложено към жалбата. От същите е видно, че обявеният за недействителен апорт не се отнася до имущество, което е предмет на принудително изпълнение по изп. дело № 20221320402083, а касае движими вещи - влекачи, полуремаркета, плавателни съдове и др., както и и недвижим имот с административен адрес в гр. В.. Принудителното изпълнение по изпълнителното дело се отнася до недвижими имоти в гр. Д., които изобщо не са включени в обявения за недействителен апорт на вещи.

Настоящият състав намира жалбата за допустима, тъй като е безспорно, че на страните следва да бъде осигурена равна възможност да упражняват предоставените им права, а в случая жалбоподателят се явява ипотекарен длъжник по делото, а длъжникът разполага с правото да иска прекратяване на изпълнителното производство и да обжалва отказа за прекратяване, когато счита, че този отказ накърнява негови права. Ето защо жалбата е допустима.

Жалбата обаче се явява неоснователна, поради следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че лицето, което е ипотекирало за обезпечение на чужд дълг свой имот (т. нар. ипотекарен длъжник), има същите права като длъжника по изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено срещу ипотекираното имущество. Това положение следва от предвидената в закона възможност ипотекарният длъжник да може да получи пълна защита, включително да може да упражни защитните права, които има главният длъжник (чл. 151 ЗЗД), когато изпълнението е насочено върху неговото имущество, ипотекирано за чуждо задължение, поради което в този случай има качеството на длъжник в

изпълнителното производство (така т. 2 от ТР № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС). Лицето, дало обезпечение за чуждо задължение, се ползва със защитата на закона, а такава се дава на страна в изпълнителния процес, в който единственият обект, към който се насочва принудителното изпълнение, може да бъде само неговата вещ. Изпълнението в случая е насочено към ипотекирания от жалбоподателя имот, поради което настоящата жалба е допустима като подадена в срок и от легитимна страна - ипотекарен длъжник по изпълнението при условията на чл. 429, ал. 3 ГПК и е насочена против подлежащ на обжалване акт на ДСИ.

Съгласно т. 2 от ТР от 13.03.2019 г. по т. д. № 4/2017 г. на ВКС, този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг в хипотезата, при която изпълнението е насочено върху това имущество, има процесуалното качество на длъжник в изпълнителното производство. В материалното отношение с кредитора този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг, не е длъжник, но в изпълнителния процес той трябва да е страна, защото търпи принудата. Той разполага с всички средства за защита, които законът признава на длъжника, за да се защити от процесуално незаконосъобразното принудително изпълнение. Той не може да бъде лишен от тях, независимо, че по изпълнителното дело други способи може да се осъществяват срещу главния длъжник. Изпълнителният лист има сила не само срещу главния длъжник, но и за лицата, които са дали обезпечения за неговия дълг – чл. 429, ал. 3 ГПК, дори процесът да не е воден срещу тях, нито заповедта за изпълнение да е издадена и срещу тях.

В случая има проведено заповедно производство и издаден изпълнителен лист срещу длъжника в несъстоятелност, като този изпълнителен лист има изпълнителна сила и по отношение на ипотекарния длъжник, дал своя вещ или имот в обезпечение на дълга. Заповедта за изпълнение и изпълнителният лист са влезли в законна сила срещу несъстоятелния длъжник, поради което няма пречка изпълнението да продължи чрез насочване на принудителното изпълнение по отношение на ипотекирания имот, предоставен от ипотекарния длъжник. Вискателят сам избира кога и срещу кое имущество, принадлежащо на длъжника или предоставено в обезпечение от трето лице, от което може да се удовлетвори, да насочи изпълнението. Възможността вискателят да се удовлетвори от ипотекираното от трето лице имущество съществува, докато съществува и не е погасено по давност вземането,

съответно съществува и ипотечното право, а вискателят сам избира кога да реализира тази възможност. Поради изложеното, въззивният съд приема, че жалбоподателят е обвързан от субективните предели на изпълнителния лист, издаден срещу длъжника и образуването на изпълнителното производство е законосъобразно. Образуването на изпълнително дело въз основа на горецитирания изпълнителен титул е законосъобразно, тъй като изпълнението по делото е насочено срещу имущество на ГТ-В.Т. ЕООД – ипотекарен длъжник, което е различно от обявеното в несъстоятелност дружество, а имуществото, върху който е насочено изпълнението не е включено в масата по несъстоятелността. Съгласно чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ, когато по отношение на длъжника е открито производство по несъстоятелност, а вземането на кредитора е включено в списъка на приетите вземания при условията на чл. 693 ТЗ, кредиторът не може да осъществява индивидуално изпълнение срещу същия длъжник, поради което производството спрямо него се прекратява. Това положение обаче не се отнася до ипотекарния длъжник и предоставените за обезпечение от него имоти, тъй като те не са включени в масата на несъстоятелността на главния длъжник съгласно чл. 614 ТЗ. При това положение спрямо ипотекарния длъжник е допустимо извършването на изпълнителни действия въз основа на издадения срещу главния длъжник изпълнителен лист, дори да са налице предпоставките на чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ за прекратяване на индивидуалното изпълнително производство спрямо последния. В случая разпоредбата на чл. 638, ал. 1 ТЗ е неприложима, тъй като с откриването на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Имуществото, срещу което се извършват изпълнителни действия по конкретното изпълнително дело, не попада в масата на несъстоятелността, тъй като то не е собственост на несъстоятелния длъжник „Ф-Г „ООД, а на третото лице- „ГТ-В.Т. „ЕООД, дало своя вещ в ипотека за обезпечение на дълга.

С определение № 84/30.01.2015 г. по ч. т. д. № 626/2014 г., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК, състав на ВКС, I т. о., се е произнесъл, че изключението на чл. 637, ал. 6, т. 3 ТЗ, допускащо след откриване на производство по несъстоятелност да се завеждат нови съдебни и арбитражни производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника с предмет парично вземане на кредитора към длъжника, извън трудовите

спорове по чл. 637, ал. 6, т. 2 ТЗ, с оглед настъпване на последиците по чл. 429, ал. 3 ГПК, е приложимо само ако вземането на кредитора - ищец е обезпечено със залог и/или ипотека на трето лице и обезпечителното правоотношение не е погасено. Въз основа на издадения в полза на кредитора срещу длъжника изпълнителен лист може да се проведе индивидуално принудително изпълнение по ГПК единствено върху заложеното/ипотекирано имущество на третото лице, обезпечаващо в полза на кредитора чуждия дълг, но не и върху имуществото на длъжника като част от масата на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 636, ал. 6, т. 3 ТЗ намира приложение при висящо открито производство по несъстоятелност спрямо длъжника към момента на завеждане на исковете срещу него, както и че целта на въведеното с т. 3 на чл. 637, ал. 6 ТЗ изключение е да се осигури на кредитора индивидуално принудително изпълнение върху заложеното/ипотекираното имущество, собственост на трето лице, посредством разпростиране на основание чл. 429, ал. 3 ГПК на субективните предели на изпълнителния лист срещу длъжника. При тези разяснения е допустимо образуване на изпълнително дело срещу ипотекарния длъжник, при наличие на влязъл в сила изпълнителен лист - кредиторът се е снабдил с изпълнителен лист срещу длъжника, принудителното изпълнение е насочено срещу имущество, собственост на трето лице, ипотекарен длъжник, като предметът на индивидуалното принудително изпълнение по това изпълнително дело не е включен в масата на несъстоятелността, върху която се движи паралелно универсално принудително изпълнение. Следователно искането за прекратяване на изпълнителното производство не намира законово основание и отказът на ДСИ е изцяло правилен и законосъобразен.

По изложените съображения следва да се приеме, че искането на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство е неоснователно и жалбата следва да се остави без уважение.

Ръководен от изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалбата на П. И. Ц.-Синдик на „Ф-Г“ ООД /н/ ЕИК : * против Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при ВРС - П.В. по изп. дело № 20221320402083., с което е оставено без уважение

искането му за прекратяване на изпълнителното дело.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____